

۱۴

برچسب وسواس در روزگار کرونا

۱۴

ماجرای گوی کوچکی که تاریخ ساز شد

تنور روستا را روشن نگه دار

زندگی

سه شنبه ۱۵ مهر ۱۳۹۹: شماره ۵۷۷۴

۱۴

۱۳ جاذبه

حق با
شماست

info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۳۱۴۷

#افزایش_قیمت
شکوری از اصفهان:

کسانی که این روزها مشغول خرید سیستمی و تجهیزات هستند، واقعا گرفتار نوسانات شدید قیمتی هستند. امروز کالایی را می بینند و تا فردا که می خواهند راجع به آن فکر کنند و تصمیم بگیرند، قیمتش تغییر کرده و بالا رفته است. در چنین شرایطی تهیه ضروری ترین کالاها با مشکلات متعددی روبه روبرو شده است.

#دکوراسیون_منزل
خرم از تهران:

شرکت های طراحی دکوراسیون منازل ابتدای کار یک وعده می دهند و بعد از دریافت کامل هزینه ها، طور دیگری رفتار می کنند و چیزی که در نهایت ارائه می کنند، با آن قرار اولیه متفاوت است. کدام نهاد مسئول رسیدگی به این وضعیت برای اثبات حرف های مشتری است؟

#چرخه_باطل
عسگری از تهران:

به نظر می رسد وضعیت محدودیت ها و شیوع کرونا وارد یک چرخه باطل شده است. از طرفی می گویند اوضاع خطرناک است و از طرف دیگر می گویند مردم باید به زندگی با این ویروس جدید عادت کنند. تکلیف مردم چیست؟ زندگی عادی با رعایت پروتکل های بهداشتی داشته باشند یا همه چیز را تعطیل کنند و در خانه بنشینند و منتظر پایان این همه گیری باشند؟ این ماجرا نیاز به تصمیم گیری های اساسی تر دارد.

#آموزش_حضوری
صراف از کرچ:

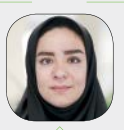
از روز اول مشخص بود که بازگشایی مدارس به صورت حضوری حتی برای یک دانش آموز هم می تواند برای کل جامعه خطرآفرین و دردسرساز باشد. باوجوداین که شهر تهران چند ماهی است از اوضاع قرمز خارج نشده، چرا برخی از مدارس همچنان دانش آموزان را به حضور در مدرسه ترغیب می کنند؟ حضور گادر آموزشی هم که اجبار است!

#ساعت_نامشخص
متولی از تهران:

برخی از مدارس، ساعت مشخصی برای برگزاری کلاس های مجازی، ارسال تکالیف و آزمون های آنلاین ندارند. در واقع به نظر می رسد هر زمان که معلم بتواند آنلاین شود، کلاس را برگزار می کند؛ بدون در نظر گرفتن این که دانش آموز و خانواده اش در چه موقعیتی هستند.

#آموزش_مجازی
علیزاده از رودسر:

بعد از گذشت یک ماه از سال تحصیلی هنوز برنامه پیام رسان مشخصی برای کلاس های مجازی تعیین نشده و مدام بچه ها در بین پیام رسان های مختلف جابه جایی شوند.

نگرش خانعلی زاده

جامعه

پویش منحصر به شهر خاصی نبوده و به شمالی ترین و جنوبی ترین شهرهای ایران هم رسیده است.

پویش توزیع ۱۴۵۲ بسته مواد غذایی

موکب ها همیشه سهم بزرگی در مسیر راهپیمایی اربعین دارند و به عنوان جایی برای استراحت زائران، نشانی برای پیداشدن گمشده ها و فرصتی برای کسب ثواب خدمت به زائران اباعبد... شناخته می شوند. محمد حسینی در سال های گذشته مسؤول موکب پذیرایی در عمود ۱۴۰۲ نجف تا کرپلا بوده، اما امسال بعد از چند سال موکب داری، این مسؤولیت خود را به شیوه ای دیگر پیاده می کند: «۱۲ سال مسؤول کاروان پیاده کرپلا بوده ام و سه سال بود که لیاقت پذیرایی از زواران امام حسین (ع) را در موکب عمود ۱۴۰۲ داشتم.» اما حالا با وجود این که موکبی در عمود ۱۴۰۲ برپا نشده و مرزها به روی زائران و موکب داران اربعین بسته شده، آقای حسینی مسؤولیت موکب داری اش را روی زمین نگذاشته است: «چند روز پیش که با دوستان صحبت می کردم به این نتیجه رسیدیم با وجود این که امسال شرایط با همیشه فرق می کند، اما نباید دست روی دست بگذاریم. برای همین نیت کردم که به تعداد ۱۴۵۲ عمودی که در راه نجف تا کرپلا قرار دارد، بسته مواد غذایی تهیه کنیم و هزینه ای را که قرار بود آنجا برای رسیدگی به زائران صرف کنیم، همین جا برای نیازمندان خرج کنیم.»

پویش هر عمود، یک گوشی

محمد حسینی فرجی پویش «هر عمود، یک گوشی» را در شبکه های اجتماعی به راه انداخته؛ پویشی که او از روز ثبت نام فرزندان در مدرسه به فکر راه انداختن آن بود: «ما تصمیم قطعی گرفته بودیم بچه ها فقط آموزش مجازی ببینند و به مدرسه نروند، اما دیدم خانواده هایی هستند که به دلیل نداشتن تلفن همراه هوشمند، ناچارند بچه های شان را به مدرسه بفرستند؛ پس شیوع کرونا چه می شود؟» حالا قرار است به نیت هر کدام از عمودهای مسیر کرپلا، بخشی از هزینه سفر اربعین امسال را جهت خرید یک گوشی برای دانش آموزان کم بضاعت هزینه کنند. اما چرا هر عمود؟ «عمود در پیاده روی اربعین نقش خیلی مهمی برای زائران دارد؛ مثلا در طول مسیر همه می پرسند عمود چندم برای ناهار بایستیم؟ عمود چندم عکس یادگاری بگیریم؟ عمود چندم اینترنت دارد؟ چند عمود دیگر به حرم ارباب مانده است؟ عمود حتی در شعر شاعران مذهبی هم جایگاه ویژه ای دارد. به نظرم رسید خیلی زیباست که به نیت تک تک همان عمودهای دوست داشتنی مان، دل دانش آموزانی را شاد کنیم.» همین شد که آقای فرجی همراه دوستانش این پویش را به راه انداخت و حالا این

«پارسال این موقع ۷۰۰ متری حرم بودم.» این رایکی از زائران حرم سیدالشهدا (ع) در صفحه خود در یکی از شبکه های اجتماعی نوشته است؛ البته این روزها نه تنها این کاربر، بلکه خیلی های دیگر از حسرت و دلنگنی پیاده رسیدن به حرم می گویند و می نویسند. در این ایام نزدیک اربعین حسینی همه یاد سال های پیش می کنند. حق هم دارند، زیرا این روزها صدای قدم ها نمی آید و نوای ساییدن کفش ها بر خاک جاده نجف به کرپلا به گوش نمی رسد. حالا چشمی به عمودها گره نخورده و آنها را نمی شمارد. حالا کسی خسته راه نیست و پایی تاوُل نزنده است. این روزها کسی طعم چای عراقی برای جانی دوباره گرفتن و ادامه دادن راه را نمی چشد. باید پیذیریم برای کسی که همه این احوالات را تجربه کرده، سخت است که در روزهای منتهی به اربعین امام حسین (ع)، جایی غیر از آن مسیر باشد، اما حالا هرچه هست، همین جاست؛ در کوچه پس کوچه های این کشور و همین شهر و محله خودمان. حالا چهل و سید و سالار شهیدان نزدیک است و ما هم اینجا نیم و ناچاریم از دور سلام بدهیم، اما شاید این روزها وقت آن باشد که لذت دیدن حرم از پشت آخرین عمود را طور دیگری بچشیم.

پویش قدم قدم همپای اربعین

گروه جهادی شهید عبدالحمید دهشتی و کانون فرهنگی-هنری مسجد حضرت زینب (س) تصمیم گرفته اند اربعین امسال ثواب قدم زدن در راه اباعبد... (ع) را به شکل دیگری کسب کند؛ حالا این گروه ها برنامه دارند ۱۴۵۲ جفت کفش به تعداد عمودهای مسیر نجف تا کرپلا برای دانش آموزان نیازمند تهیه کنند. فرهاد عباسی، مدیر کانون حضرت زینب (س) می گوید: «تعداد کفش ها را از روی شمار عمودهای مسیر پیاده روی اربعین انتخاب کرده ایم و امیدواریم با اهدای آخرین جفت کفش، ثواب زیارت سیدالشهدا (ع) برای همه نوشته شود.» به نظر می رسد سختی های مسیر راهپیمایی اربعین، تمایل به تهیه کفش برای نیازمندان را در پویش های مردمی اربعین امسال پررنگ کرده آن قدر که حجت الاسلام مهدی نادعلی، امام جماعت مسجد امام حسن عسکری (ع) تهران هم از برنامه ریزی این مسجد برای خرید کفش به نیت ثواب زیارت اربعین و راهپیمایی در راه رسیدن به حرم می گوید؛ البته جامعه هدف فعالان این مسجد با کانون حضرت زینب (س) متفاوت است: «می خواهیم ۱۴۵۲ جفت کفش تهیه کنیم و آن را بین کودکان کار تقسیم کنیم.»

پویش هم م اربعینی ام

حالا همه چیز به هم گره خورده است؛ اربعین و

قدم به قدم در کوچه ها

حجت الاسلام روح... مختاری، امام جمعه شهرستان ساوجبلاغ معتقد است که امسال غم و دلنگنی تمام وجود زائران اربعین را فرا گرفته است. او اما راهکارهایی هم در چنته دارد تا کمی از کوله بار غم روی دوش این زائران کاسته شود: «امسال که خبری از پیاده روی اربعین نیست، می توانیم با همان پایی که به سفر اربعین می رفتیم، برویم محله خودمان را بگردیم و ببینیم که کدام دانش آموز لوازم تحریر ندارد؟ کدام همسایه اجازه خانه اش عقب افتاده است؟ بپرسیم چه کسی برنج و روغن و گوشت ندارد؟ بفهمیم که چه کسی برای تهیه چیزیه دخترش مشکل دارد؟ بعد هم هزینه سفرمان را دوستی تقدیم این افراد کنیم.»

بیا بید اربعین امسال را این طور بگذرانیم. بعد هم از خودمان عکس بگیریم و بگوئیم که ما مسافر اربعین هستیم. آخرش هم می توانیم مثل همه سفرها حلالیت بطلبیم. چون با این کارها واقعا در مسیر اربعین قدم برداشته ایم. با این کارها می توانیم امسال اربعین امام حسین (ع) را به کوچه پس کوچه های شهرمان بیاوریم. به قول حجت الاسلام روح... مختاری: «خدا کند امسال همه کوچه هایمان بوی اربعین بدهد.»

در آستانه اربعین حسینی پویش های مردمی متفاوتی به راه افتاده تا کمی از بار غم و دلنگنی این روزهایمان کم کند

به تو از دور سلام

این روزها که مسیر رفتن به کرپلا بسته است باید به فکر راه های جایگزین برای زیارت امسال مان باشیم

یادداشت:
دکتر سید حسن
موسوی چلک
رئیس انجمن مددکاران
اجتماعی ایران

سالمندان را

حرمت نگه داریم

یکی از گروه های اجتماعی درهرجامعه ای پیران هستند که ضروری است به این گروه ها توجه مضاعف شود. تأملی بر روند تغییرات جمعیتی در دنیا و ایران نشان می دهد موضوع سالمندی گرچه نشانه ای از موفقیت کشورها در حوزه های بهداشتی است، اما اگر تدبیر نشود، می تواند به یک چالش جدی تبدیل شود. در سوره بنی اسرائیل در قرآن مجید در خصوص اهمیت توجه و تکریم این عزیزان توصیه شده است که «و خدای تو حکم فرموده که جز او را نپرستید و درباره پدر و مادر نیکویی کنید و چنان که یکی از آنها یا هر دو در نزد تو پیر و سالخورده شوند (که موجب رنج و زحمت تو باشند) زنهار کلمه ای که رنجیده خاطر شوند مگو و بر آنها بانگ مزین و آنها را از خود مران و با ایشان به اکرام و احترام سخن گو.»

به همین دلیل تکریم سالمندان باید مورد توجه قرار گیرد، موضوعی که دربند ۹ سیاست های کلی جمعیت هم برآن چنین تأکید شده است: «فرهنگ سازی برای احترام و تکریم سالمندان و ایجاد شرایط لازم برای تأمین سلامت و نگهداری آنان در خانواده و پیش بینی سازوکار لازم برای بهره مندی از تجارب و توانمندی های سالمندان در عرصه های مناسب.»

حالا باکمی تأمل بر آنچه اطرافمان می گذرد، متوجه می شویم موسسیدان جایگاه قبلی را در خانواده و جامعه ندارند که دلایل متعددی دارد.

بیاد می آید کوچک تر که بودم هنگامی که برای مادر بزرگم یا دیگر پیران روستایم کاری می کردم از آوردن یک لیوان آب یا یک سیس کشیدن پشت یک پیرمرد در حمام عمومی روستا و... این عبارت را بارها می شنیدم که پیر شوی انشاء...

چقدر دعای قشنگی بود، چون پیران

جایگاه و پایگاه خاصی در خانواده

و محله و در جامعه داشتند.

حریم شان حفظ می شد و نقش

پیران در افزایش مشارکت اجتماعی،

میانجیگری و ایجاد صلح و سازش،

انتقال عناصر فرهنگی، ارتباط

بین نسلی و... حائز اهمیت بود.

تاکید پیامبر اکرم (ص) براین

که وجود پیران موجب برکت و

افزایش نعمت در خانواده و جامعه

می شود، خود گویای ضرورت توجه

به این عزیزان و کارکردهای حضور

پیران است.

بیا بید در روابط بین فردی

حرمت شان را حفظ کنیم،

احوال شان را جویا شویم،

حمایت های عاطفی خود را از آنان

دریغ نکنیم و باور کنیم بسیاری از

پیران دور و بر مان نیاز به پول ما

ندارند، اما نیازمند توجه و احترام ما

هستند.

اگر امروز پیران خود را تکریم کنیم،

فردا همین رفتار را با ما خواهند کرد.

البته عکس آن هم صادق است.

پس تلاش کنیم عزت نفس

سالمندان حفظ شود.